

ไดอารี่ของผมโปรแกรม ABK

ผมมีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวที่ภูเขา **Mitake** วันนั้นผมได้ไปกับเพื่อนด้วยกัน 2 คน ค่ารถไฟรวม ค่ารถเข้าไปประมาณ 1200 เยน ค่อนข้างไกลพอสมควร แล้วต้องนั่งกระเช้าขึ้นไปยังบนภูเขา เนื่องจากหากเดินขึ้นไปคงจะค้ำมีดพอดี เมื่อไปถึงก็ได้แวะรับประทานอาหารแถวนั้น เมื่อทานเสร็จก็ถึงเวลาออกเดินทาง ซึ่งการเดินทางก็จำเป็นต้องผ่านหลายๆที่ เช่น เขตบ้านเรือน ศาลเจ้า และเนื่องจากพวกผมอยากไปดูน้ำตก จึงต้องขึ้นและลงเขาไปเป็นระยะทางกว่า 3 กิโลเมตร ทางเดินค่อนข้างชันพอสมควร ใช้เวลากว่าชั่วโมงและในที่สุดก็ถึงจุดชมน้ำตก เมื่อได้ถ่ายภาพพอสมควรแล้วก็เดินกลับกัน รอบนี้ผมหลงทาง จึงทำให้ใช้เวลาเนิ่นนานมากและเมื่อยขามาก เนื่องจากขากลับจะเป็นทางขึ้นชันเกือบทั้งหมด เมื่อถึงจุดศูนย์กลางก็ได้เจ้าของร้านญี่ปุ่นแถวนั้นช่วยบริการน้ำดื่มให้ฟรีด้วยครับ ปกติเป็นน้ำที่จำหน่าย แต่เขาก็ให้พวกผมฟรีๆ จึงรู้สึกขอบคุณมากครับ หลังจากนั้นพวกผมก็นั่งกระเช้ากลับลงไป เดินทางกลับไปทางสถานีรถไฟ ระหว่างทางกลับก็เห็นแหล่งน้ำอีกแห่ง จึงหยุดชมวิวกันระยะเวลาหนึ่ง แล้วจึงเดินทางกลับ เป็นวันที่เหนื่อยมากครับ

ฝึกคัดค้นจิตด้วยพู่กัน(書道)

ในช่วงที่ยังเรียนอยู่ ก็ได้มีโอกาสเขียนค้นจิตโดยใช้พู่กัน ซึ่งเรียกว่า 書道 เป็นครั้งแรกที่ได้มีโอกาสเขียนตัวค้นจิตด้วยพู่กัน สำหรับผมแล้ว ถือว่ายากเหมือนกัน เพราะแทบไม่เคยได้จับพู่กันมาก่อนเลย แต่ก็สำเร็จได้ด้วยดี

ฝึกการป้องกันตัวเองขณะเกิดแผ่นดินไหว 防災間

ภายในหลักสูตรของ **ABK** ก็มีการกำหนดการเดินทางไปฝึกซ้อมสำหรับการป้องกันภัยทางธรรมชาติ เช่น ไฟไหม้ หรือแผ่นดินไหว ไปด้วย ซึ่งเป็นประสบการณ์ใหม่สำหรับผู้ที่ไม่เคยประสบเจอปัญหาไฟไหม้เลย ก็ได้เรียนรู้การป้องกันการเกิดเพลิงไหม้ การดับไฟหากไฟไหม้ และรวมถึงการรับมือกับสถานการณ์เฉพาะหน้า และยังมีการซ้อมรับมือกับแผ่นดินไหวด้วย โดยมีการจำลองสถานการณ์แผ่นดินไหว ซึ่งก็เป็นประสบการณ์ใหม่ๆ

Comic1 ครั้งที่ 10

ในช่วงวันหยุด **Golden Week** ได้มีโอกาสไปงาน **Comic1** ครั้งที่ 10 เป็นงานที่มีเหล่านักเขียนมาจำหน่ายสินค้า **Original** ผลงานต่างๆมากมาย ไม่ว่าจะเป็นมังงะ โปสเตอร์ ผ้าแขวนต่างๆ ซึ่งเป็นงานที่มีคนเยอะมาก ต้องรอคิวประมาณชั่วโมงกว่า ภายในนั้นกว้างใหญ่มาก ค่าเข้างานนั้นจะเป็นการซื้อหนังสือ **Catalog** ของงานเป็นจำนวน 1000 กว่าเยน และชูขึ้นข้างบนให้เจ้าหน้าที่เห็น จึงจะสามารถเข้างานได้

Akihabara

และในช่วงวันหยุดยาว ก็ได้ไปสถานที่ที่เปรียบเสมือนบ้านหลังที่ 2 เพราะสำหรับคนที่มาโปรแกรมนี้นั้นเรียกได้ว่าไปบ่อยมากๆ นั่นก็คือ **Akihabara** ซึ่งก็จะมีเกมส์ มีของฝากมากมายจำหน่าย รวมถึง **Game Center** ที่ใหญ่ เป็นสถานที่ที่ผู้คนคลาย ซึ่งก็มีคนหลายช่วงอายุมาเที่ยวที่นี่ ส่วนใหญ่คนที่มาที่นี่จะกลับไปด้วยกระเป๋าที่แบน เนื่องจากเงินหมด มีสินค้าขายเยอะมากมายหลายชนิดที่ว่ามาก็ครั้งก็ซื้อไม่หมด ส่วนตู้คิปปดักตาของญี่ปุ่นมีข้อดีมากตรงที่หากเราเสียไปเยอะมากแล้ว จะมีพนักงานเดินมาช่วยเหลือเรา โดยทำให้คิปปดักตาได้ง่ายขึ้น วางตำแหน่งตู้คิปปดักตาใหม่ให้ ซึ่งต่างกับที่ไทยโดยสิ้นเชิง ซึ่งถือเป็นจุดเด่นของที่นี่เหมือนกัน

จัดดอกไม้

ภายในตารางเรียนของโครงการ **ABK** นั้นก็มีตารางที่ให้นักศึกษาได้ฝึกจัดดอกไม้กันด้วย ซึ่งจริงๆ แล้วพวกผมคิดว่ามันง่ายมากๆ แคว้งๆ ปนๆ ไป แต่จริงๆ แล้วมันมีความยากในระดับที่ทำความเข้าใจไม่หมดเหมือนกัน กลุ่มพวกผมเป็นกลุ่มเดียวที่ไม่มีดอกไม้ให้หยิบ เนื่องจากเป็นกลุ่มหลังสุด จึงต้องอาศัยฟังใบบุญจากกลุ่มเพื่อนๆ ขอดอกไม้ที่เหลือมาใช้ ซึ่งผลออกมาก็ดูดีในระดับหนึ่ง แต่ไม่ถึงกับสมบูรณ์แบบซะทีเดียว ถึงแม้จะมีอาจารย์มาช่วยจัดให้ นับเป็นประสบการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่เคยเจอมาก่อน

ถึงแม้อากาศที่ญี่ปุ่นจะหนาวเย็นถึงใจก็ตาม แต่พวกผมก็ยังคงกินไอศกรีมกันเทียบกับที่ไทยแล้ว
ถือว่าแพงในระดับหนึ่ง แต่ก็ได้มาซึ่งรสอันเข้มข้น ปกติแล้วพวกผมจะเห็นการการสีฟ้ากันเท่านั้น แต่
บังเอิญที่ **supermarket** ที่ไปเกือบทุกวัน เอารสโคล่ามาขาย เมื่อลองดูแล้วก็รู้สึกชอบมากครับ

町屋商店

ที่ใกล้ๆ หอยามาบุกิที่พวกผมอาศัยอยู่นั้นมีร้านราเมนร้านหนึ่ง ชื่อว่า **Machiya Shouten** เป็นร้านราเมนที่ผมชอบมากที่สุดตั้งแต่มาที่ญี่ปุ่น นอกจากจะอร่อยแล้ว ยังสามารถเลือกปรับแต่งราเมนได้ด้วย เช่น ความหนา/แข็งของเส้น น้ำมันน้อย-เยอะ ซึ่งพวกผมชอบมาก และภายในร้านยังเปิดเพลงที่โดนใจวัยรุ่นมากครับ พนักงานทุกคนในร้านก็กระตือรือร้นมาก เรียกได้ว่าระหว่างรอไม่เบื่อกันเลยทีเดียว

และสิ่งที่ผมตื่นตะลึงก็คือที่ล้างมือครับ ซึ่งตัวก็อกนั้น นอกจากจะมีเซ็นเซอร์แล้ว ยังสามารถกดปุ่มข้างๆ เพื่อให้น้ำไหลยาวๆ โดยไม่ต้องยื่นไปตรงเซ็นเซอร์ได้ ซึ่งทำให้ไม่ต้องกังวลว่าน้ำจะหยุดไหลหรือไม่ ผมคิดว่าเป็นอ่างล้างมือที่สนับสนุนผู้ใช้ได้เป็นอย่างดีครับ

東京大学

ในโครงการก็ได้มีโอกาสไปมหาวิทยาลัยโตเกียวซึ่งก็ได้ทำการบ้านก็คือ ให้ไปสัมภาษณ์นักเรียนของมหาวิทยาลัยนี้ เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย เช่น ที่มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนของประเทศใด ร้านอาหารที่อร่อยที่สุดคือร้านไหน เคยมาประเทศไทยหรือไม่ ที่นี้เรียนยากหรือไม่ ซึ่งก็ได้คำตอบมาหลากหลายครับ บางครั้งก็ต้องพูดภาษาอังกฤษสลับกับญี่ปุ่น เพื่อสื่อสารกัน นับเป็นประสบการณ์ที่ดีครับ

และที่ใกล้ๆ Tokyo Station มีตึกต่างๆที่สร้างได้อย่างสวยงามอยู่ พวกผมได้มีโอกาสไปเดินเล่นกันในวันหยุด รู้สึกแปลกหูแปลกตามากครับ

พิพิธภัณฑ์ Edo

ในพิพิธภัณฑ์เอโดะได้มีโอกาสเห็นโมเดลจำลองเมืองสมัยก่อน รวมถึงได้เรียนรู้วัฒนธรรมต่างๆ ของคนสมัยเอโดะ ซึ่งภายในพิพิธภัณฑ์นั้นมีหลายอย่างให้ได้ชมมากมาย และได้เจอที่หาบเล่ขายของของสมัยก่อน ซึ่งเขาก็เปิดให้ได้ลองยกกันดู ซึ่งเมื่อลองยกดูแล้ว หนักมากๆเลย จึงวางลงแล้วเดินจากไป เป็นพิพิธภัณฑ์ที่สูดียอดมากครับ

ชีวิตเมื่อเงินเหลือน้อยของเด็กหอยามาบุกิ

และในยามที่เงินพวกเราหมดพวกเรามักจะเดินกลับจาก Kitasenjuu ไปถึง Machiya เป็นระยะทาง 3 กิโลเมตร ซึ่งทั้งในตอนกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าตอนไหนก็จะมีวิวอันสวยงามให้ได้รับชม สามารถประหยัดเงินได้เป็นจำนวน 163 เยน ครับ

ในยามว่างพวกผมก็จะไปเดินเล่นกัน ซึ่งผมก็จะถูกเพื่อนชวนซะมากกว่า เนื่องจากไม่รู้แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

Disney Sea

ผมได้ไป Disney Sea กับผองเพื่อน ซึ่งก็เป็นที่ๆเล็งเอาไว้ว่าจะมากันอยู่แล้ว ที่นี่ก็มีเครื่องเล่นสนุกๆให้เลือกเล่นเยอะแยะมากมาย รวมถึงสามารถเสพบรรยากาศอันสวยงามได้เป็นอย่างดี การตกแต่งสวยงามมากไม่ว่าจะตอนเช้าหรือตอนค่ำ ก็กว้างขวางมากและคนเยอะมาก

กิจกรรมต่างๆ

พิธีชงชาญี่ปุ่น เป็นครั้งแรกที่ได้เห็นของจริงครับ การนั่งนี้ทำให้ผมเมื่อยขาหลายๆเลย ได้เรียนรู้ประวัติความเป็นมาของการชงชารวมถึงธรรมเนียมการดื่ม

นายเกษมศักดิ์ แซ่เตีย

สาขา MT ชั้นปีที่ 3

รวมรูป

